

UHP ČR

Unie herního průmyslu ČR

LOTERNÍ BRANŽE JAKO POLITICKÝ OTLOUKÁNEK

Korupce v českých zemích bují, státní rozpočet trpí nedostatkem příjmů, sociální dávky jsou zneužívány a kriminalita neklesá. Kdo za to může? Přestože se tato otázka vzpírá jednoduché odpovědi, někteří čeští politici ji našli: Může za to „hazard“.

Všechno je tak jednoduché. Je to přece hazard, který svou společensky nepřínosnou živnost rozšiřuje po vlastech českých za pomoci darů všeho druhu. Je to hazard, který neplatí daně jako ostatní podnikatelské obory. Je to hazard, který vysává z peněženek sociálně slabých občanů prostředky prostřednictvím blikajících beden. Je to hazard, který povzbuzuje k trestné činnosti v okolí heren. Všechny zásadní problémy České republiky tedy mají jasné řešení: Stačí vymýtit hazard a konečně bude platit, že „zemský ráj to na pohled“. Tento zjednodušující pohled si bohužel našel vysoce postavené vyznavače: Vyhlášeným bojovníkem proti hazardu je bývalý starosta a senátor a v současné době poslanec za Věci veřejné Josef Novotný. Na jeho stranu se řečnickky přidal i ministr vnitra Radek John, který na adresu herního průmyslu prohlásil, že je třeba zatnout típec „hazardní mafii“.

Realita je někde jinde. Pojďme rozebrat jednotlivé „mediální klacky“ na hazard jeden po druhém. Trhákem číslo jedna jsou případy podezřelých odvodů na veřejně prospěšné účely. Je třeba otevřeně říci, že některé takto zveřejněné případy smrdí. To ale nic nemění na základní pravdě, že herní průmysl je jedinečným zdrojem financí pro český neziskový sektor a pravděpodobně největším donátorem ze všech průmyslových odvětví v ČR.

Co se týče přínosu pro státní rozpočet, loterní firmy sice neplatí daň z příjmu, místo toho jsou však zatíženy

jinou formou odvodů: správními poplatky, místními poplatky a odvody na dobro. Na rozdíl od jiných podnikatelských subjektů nemůže provozovatel sázkových her použít odpočet DPH. Neměl by zapadnout ani fakt, že herní průmysl zaměstnává v ČR přibližně sto tisíc lidí, za které jejich zaměstnavatel odvádí státu sociální a zdravotní pojištění.

Zdrojem trvalé kontroverze okolo herního průmyslu, která nezmizí, i kdyby odvody na VPÚ činily 100 procent výtěžku, je chorobná závislost hráčů na sázkových hrách. Hráčskou vášeň Čechů si nevymysleli majitelé heren; byla tu vždycky, a pokud jí stát pokusil řešit prohibicí, o což se naposledy snažil komunistický režim ve svém nejtvrdějším období, pohořel. Z hlediska výskytu daleko nejzávažnější závislostí v ČR je alkoholismus, ze kterého se léčí ambulantně nebo hospitalizací 40.000 lidí ročně. Gamblerství je daleko pozadu s cca 1.500 případů za rok. Souvislost mezi výskytem heren a pouliční kriminalitou nikdo přesvědčivě neprokázal v ČR ani v zahraničí. Je snad Las Vegas nebezpečným městem?

„Hazard“ či lépe řečeno herní průmysl je v ČR pestrým odvětvím. Zahrnuje na jedné straně číselné loterie, dostihové sázky a perfektně vybavená kasina či herny s kamerovými systémy a evidencí hráčů. Na druhé straně jsou načerno provozované špeluňky s několika automaty, pokerové turnaje o statisícové výhry provozované místo profesionálních casin tzv. sportovními kluby a zahraniční internetové por-

tály nabízející v českém jazyce ty nejtvrďší hazardní hry. „Druhá strana“ představuje skutečnou hazardní mafii, ze které nemají veřejné rozpočty ani korunu příjmů a která se úspěšně vyhýbá jakékoliv regulaci. Problémem debaty o herním průmyslu v ČR je, že legální provozovatelé sázkových her jsou házeni do jednoho pytle s hazardní mafii. V této atmosféře pak vznikají legislativní návrhy, které mají paradoxně likvidační potenciál vůči normálním podnikatelům, zatímco kriminálků se ani nedotknou. Jednoduchá řešení jsou vždy fikcí pro ty, kteří se nechají oblbnout a nakonec na to doplatí. Pokud stát pod vli-

vem populistů přestřelí v daňové zátěži odvětví sázkových her a loterií, pokud obce houfně zakážou sázkové hry na svém území, pak legální herní průmysl zanikne a tím stát, obce i neziskový sektor přijdou nejen o miliardové příjmy, ale i o možnost stanovit pravidla. Místo legálních podnikatelů nastoupí skutečná hazardní mafie, která bude provozovat herny pod pláštíkem internetových kaváren, vyhne se jakékoliv regulaci a do veřejných rozpočtů neodvede ani korunu.

*Andrej Čírtek
sekretář Unie herního průmyslu ČR*

„LOTERNÍ FIRMY JSOU NEJVÝZNAMNĚJŠÍMI DONÁTORY PRO NEZISKOVÝ SEKTOR.“ ROZHOVOR S VÁCLAVEM KRÁSOU, PŘEDSEDOU NÁRODNÍ RADY ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÝCH

Už několik let je NRZP významným příjemcem odvodů na veřejně prospěšné účely od loterních firem, tzv. odvodů na dobro. Kolik finančních prostředků NRZP takto získala a na co byly použity?

Loterní firmy nás podporují už čtyři roky a průměrně nám každý rok svěří okolo tří milionů korun. Tyto prostředky jsou použity na síť krajských poboček NRZP, která poskytuje poradenství zdravotně postiženým. Jedná se o vysoce potřebnou a žádanou službu vzhledem k tomu, že agenda zdravotně postižených je roztržena mezi různými úřady a řešena řadou předpisů, ve kterých se neorientují ani úředníci. Pokud například občan ochrnutý po úrazu páteře potřebuje vozík, u nás zjistí, jak ho získat. Ročně našich služeb využije 10.000 klientů.

Jak hodnotíte spolupráci s herním průmyslem? Myslíte si, že přispívá na neziskový sektor dostatečně?

Moje hodnocení je pozitivní. Je to spolehlivý a racionální donátor. Jestli dává na neziskový sektor moc nebo málo, to si netroufám říci. Když se podívám na koláč, kam odvody loterních firem směř-

řují, více než dvě třetiny jdou do sportu. Vzhledem k tomu, že zastupuji jiný segment neziskového sektoru, samozřejmě bych preferoval, aby více odvodů směřovalo do školství, vzdělávání a právě pomoci zdravotně postiženým. To ale nevidím jako téma pro regulaci; je na mně, abych v konkurenci s dalšími subjekty přesvědčil donátora, že Národní rada zdravotně postižených je vhodný příjemce.

Diskutuje se myšlenka, že by odvody na dobro šly do jakéhosi státního fondu, který by je dále rozdělaval. Preferujete, abyste dál spolupracoval s loterními firmami přímo nebo podporujete vznik státního fondu?

Jsem zásadně proti tomu, aby vznikl nějaký nový státní fond, kam by loterní firmy povinně dávaly prostředky na dobro. Stát by tím posílil svou moc nad neziskovým sektorem, který by měl být z principu nezávislý. Takový návrh by odpovídal zájmům těch, kteří potřebují náhradu za poslaneckého medvěda. V situaci, kdy v českém daňovém řádu neexistuje možnost asignací, jsou loterní firmy jediný segment, který neziskový sektor opravdu významně podporuje. V případě naší organizace pochází přes 80 procent darovaných financí od loterní branže.

Argumentem proti současnému systému odvodů na dobro jsou jednotlivé případy odvodů, které zavrhnou podvodem. Třeba odvod na nadaci, která nevykazuje žádnou činnost. Co tomu říkáte?

Nepochybuji, že takové falešné odvody přes různé nadace a občanská sdružení, kdy jsou peníze nakonec použity na něco úplně jiného, existují. To však není argument pro zrušení systému, ale zlepšení dozoru – stát musí najít správné kontrolní nástroje, aby k tomu nedocházelo. Navíc i firmy mimo herní průmysl mohou používat dary pro neziskový sektor ke snižování daňového základu, takže nepochybuji, že falešné odvody na dobro existují

i v ostatních segmentech. Není důvod nasazovat psí hlavu jenom provozovatelům sázkových her a loterií.

Zvažuje se myšlenka sjednotit odvody na dobro pro loterní firmy na jednotné sazbě 20 procent, zatímco dnes jsou odvody odstupňovány podle velikosti firmy na několik pásem, kde 20procentní je to nejvyšší. Váš názor?

Na první pohled je to lákavá myšlenka, protože teoreticky by měl neziskový sektor dostat víc peněz. Vnímám ale i názor, že některé menší loterní firmy by čtyřnásobné zvýšení odvodů neunesly a na trhu by skončily, čímž by se odvod paradoxně zmenšil. Pro mě je otázka, zda toto opatření není v zájmu velkých loterních firem, které se chtějí vypořádat s těmi malými místo férového konkurenčního boje lobováním v parlamentu.

UHP ČR